

Et mindretal indenfor flertallet (det konservative folkeparti) ønsker at udtale, at der indenfor udvalget har været gjort forsøg på at skabe en ordening af arbejdsområderne for de to store kvindelige hjælpekorps (D. K. B. og Danmarks Lottekorps), som både gav den ønskede klarhed og tilfredsstillende korpsene.

Dette forsøg er mislykkedes, og de konservative medlemmer af udvalget, der iøvrigt tilslutter sig flertallets standpunkt, ønsker at udtale deres beklagelse heraf.

De to korps er udtryk for en sådan offervilje og så betydelig organisatorisk dygtighed, at deres frivillige hjælp burde benyttes fuldtud, men som forholdene har udviklet sig på basis af de løfter, som blev givet lottekorpsset ved oprettelsen, vil et stort antal af dets medlemmer — måske flere tusinde — af rent formelle grunde blive forhindret i at yde deres indsats. Særlig ved en samfundsinstitution, der i den grad som det civile forsvar bygger på frivillig arbejdskraft, burde myndighederne kunne finde vej til en løsning af spørgsmålet.

Et mindretal (det radikale venstre) har ønsket at medvirke til en forsvarlig ordening af civilbeskyttelsen, således at den før og under sidste krig skabte ordening udbygges under hensyn til de under krigsforholdene gjorte erfaringer, og mindretallet mener, at adskillige af de foreslåede ændringer i den hidtidige ordening er rigtige, herunder særlig den skarpe adskillelse mellem statens og kommunernes opgaver; men mindretallet mener samtidig, at den foreslåede organisations opbygning vil nødvendiggøre et administrationsapparat, der både vil komme til at virke meget tungt, og som vil blive unødigt kostbart bl. a. gennem ansættelse af et stort antal nye tjenestemænd. Mindretallet mener endvidere, at den nødvendige hjælpetjeneste mest praktisk kan ydes af de unge, som på grund af deres lodtrækningsnummer eller tjenstdygtighedsvedtegning ikke indkaldes til militærtjeneste, og stiller derfor under nr. 1 ændringsforslag herom. Mindretallet stiller endvidere forslag om, at de nuværende

CBU-kolonner videreføres med en årlig indkaldelse af 600 mand med højst 8 måneders tjenestetid, idet mindretallet ikke kan anerkende nødvendigheden af, som bestemt i lovforslaget, at antallet af det til denne tjeneste indkaldte mandskab forhøjes til 1200, da der allerede nu på grundlag af de sidste års indkaldelser findes 6000—8000 mand, som er uddannet til nævnte tjeneste, og netop denne forøgelse af korpset med den deraf følgende store forøgelse af befalingsmænd i så høj grad er medvirkende til de meget store årlige bevillinger, som den nye ordening vil nødvendiggøre. Mindretallet stiller endvidere under nr. 3 forslag om, at der træffes en ordening, hvorved der tilvejebringes en praktisk tilknytning mellem civilbeskyttelsen og de til civilt arbejde indkaldte militærnægtere, således at disse kan bistå ved civilbeskyttelsen, når det enten beordres af indenrigsministeren, eller når de pågældende selv måtte ønske at aftjene en del af deres tjenestetid ved civilbeskyttelsen, hvor deres arbejde kan spare staten for indkaldelse af andre og derved også gøre den samlede ordening billigere. Mindretallet mener, at de militærnægtere, som melder sig til civilbeskyttelsen, kunne tildeles en samlet tjenestetid på mindst 12 måneder og højst 14 måneder.

Den af lovforslagets bestemmelser følgende bemyndigelse for ministeren til opførelse af beskyttelsesrum indenfor et beløb af 50 mill. kr. foreslår mindretallet begrænset, således at opførelse af beskyttelsesrum kun kan ske efter særlig bevilling, så rigsdagen får lejlighed til direkte at afgøre, hvorvidt og i hvilket omfang sådanne beskyttelsesrum under de til enhver tid foreliggende omstændigheder bør opføres.

Endelig mener mindretallet, at den ubetingede pligt til under normale forhold at deltage personlig i civilbeskyttelsestjenesten kan begrænses til at omfatte aldersklasserne fra 18 til 50 år. Et hertil sigtende ændringsforslag er stillet under nr. 8.